

STANOVISKO VLÁDY

**k návrhu Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní,
ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk č. 774)**

Vláda na své schůzi dne 1. dubna 2020 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k tomuto návrhu **nesouhlasné stanovisko**, a to zejména z těchto důvodů:

1. Předložený návrh zákona se obsahově shoduje s návrhem zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů, který je projednáván Poslaneckou sněmovnou jako sněmovní tisk č. 753 a který vláda projednala na své schůzi dne 9. března 2020, a též s návrhem zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů, který je projednáván Poslaneckou sněmovnou jako sněmovní tisk č. 766 a který vláda projednala na své schůzi dne 30. března 2020.
2. Vláda s ohledem na uvedené opětovně připomíná, že se ve svém programovém prohlášení zavázala zásadně pokročit směrem k dokončení páteří dálniční sítě, dobudování obchvatů na silnicích I. tříd a zlepšení stávajícího stavu dopravní infrastruktury obecně. Vláda též vyjádřila záměr přijmout pravidla pro dofinancování krajské dopravní infrastruktury, tj. silnic II. a III. tříd, prostřednictvím rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury. V této souvislosti považuje vláda za potřebné uvést, že předkládaný návrh by vedl ke snížení příjmů Státního fondu dopravní infrastruktury, takže by s uvedenými záměry vlády kolidoval.
3. Předložený návrh zákona je předkládán s odkazem na potřebu krajů zajistit financování správu a rozvoj silnic II. a III. třídy a dalších veřejnoprávních úkolů krajů. Vláda připomíná, že po převodu správy silnic II. a III. třídy ze státu na kraje došlo i k převodu finančních zdrojů na správu těchto silnic. Přesto se stát podílí na financování oprav a údržby silnic II. a III. třídy od roku 2017 dalšími finančními prostředky ve výši až 4 mld. Kč ročně. Vláda dále upozorňuje, že předloženým návrhem zákona se přitom nenavrhuje účelové vázání příjmů krajů z podílu na výnosu daně silniční a daně

z minerálních olejů ve prospěch financování silnic II. a III. třídy, takže by mohly být používány i k jiným účelům, než jsou údržba nebo opravy uvedených silnic, což by vláda považovala za nesystémové a nežádoucí.

4. Vláda dále opětovně upozorňuje, že přijetí navržené úpravy by znamenalo negativní dopad na státní rozpočet a rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury v celkové výši cca 8,95 mld. Kč. Předkladatel nicméně neuvádí jak, respektive z jakých zdrojů má být toto snížení příjmů státního rozpočtu a rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury nahrazeno, aniž by zároveň nemusel být navýšen schodek státního rozpočtu.
5. K navrhované konstrukci určení výše podílu na procentní části celostátního hrubého výnosu sdílených daní příslušejících jednotlivým vyšším územním samosprávným celkům vláda uvádí, že nepovažuje za vhodné kombinovat v právní úpravě dva systémově odlišné přístupy, tedy určení procentní části celostátního hrubého výnosu daně připadající hlavnímu městu Praze konkrétním číslem, zatímco procentní část celostátního hrubého výnosu daně připadající jednotlivému kraji by byla výsledkem složitého výpočtu.
6. Návrh se pro účely propočtů podílu jednotlivých krajů na procentní části celostátního hrubého výnosu sdílených daní odvolává ohledně délky silnic II. a III. třídy kraje na údaj uvedený v „příslušné evidenci zpracované Českým statistickým úřadem“. Platné právní předpisy však Českému statistickému úřadu výslovně neukládají povinnost vést návrhem předpokládanou evidenci délky silnic II. a III. třídy kraje, přičemž tyto údaje jsou zveřejňovány pouze ve statistické ročence, a to s ročním zpožděním.
7. V neposlední řadě vláda považuje za nutné upozornit na možné problémy, které by návrh vyvolal v aplikační praxi. Navrhovaný postup stanovení podílu jednotlivých krajů na stanovené části výnosu sdílených daní není jednoznačný a může vést k chybné interpretaci; například jsou v něm zaměňovány termíny pro podíl, výnos a procentní podíl. Návrh také neupravuje požadavek určení výše podílů jednotlivých krajů na stanovené části výnosu sdílených daní s přesností na šest desetinných míst tak, aby součet byl přesně 100,000000 %, ani neupravuje jejich matematické zaokrouhlení.